Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma rozšírená komora)

zo 16. decembra 2020 *

„Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“

Vo veci T-635/18,

Industrial Química del Nalón, SA, so sídlom v Oviede (Španielsko), v zastúpení: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno a P. Sellar, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: M. Wilderspin, R. Lindenthal a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca,

a

Európska chemická agentúra (ECHA), v zastúpení: M. Heikkilä a W. Broere, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela z dôvodu prijatia nariadenia Komisie (EÚ) č. 944/2013 z 2. októbra 2013, ktorým sa na účely prispôsobenia technickému a vedeckému pokroku mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí (Ú. v. EÚ L 261, 2013, s. 5), ktorým sa smola z vysokoteplotného uhoľného dechtu klasifikovala medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410),

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma rozšírená komora),

v zložení: predseda J. Svenningsen, sudcovia R. Barents, C. Mac Eochaidh, T. Pynnä a J. Laitenberger (spravodajca),

* Jazyk konania: angličtina.

tajomník: E. Coulon,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 2008, s. 1), zmenené nariadením Komisie (EÚ) č. 286/2011 z 10. marca 2011 (Ú. v. EÚ L 83, 2011, s. 1), má podľa jeho článku 1 „[Za ú]čel… zabezpečiť vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, ako aj voľný pohyb látok [a] zmesí… prostredníctvom: a) harmonizácie kritérií klasifikácie látok a zmesí a pravidiel označovania a balenia nebezpečných látok a zmesí“.

2 Odôvodnenia 5 až 8 nariadenia č. 1272/2008 znejú:

„(5) V záujme uľahčenia celosvetového obchodu a súčasného zabezpečenia ochrany zdravia ľudí a životného prostredia sa v rámci štruktúry Organizácie Spojených národov (OSN) počas 12 rokov dôkladne vytvárali harmonizované kritériá klasifikácie a označovania a výsledkom tejto práce je globálny harmonizovaný systém klasifikácie a označovania chemikálií (ďalej len „GHS“).

(6) Toto nariadenie nadväzuje na rozličné vyhlásenia, ktorými Spoločenstvo potvrdilo svoj úmysel prispievať ku globálnej harmonizácii kritérií klasifikácie a označovania, a to nielen na úrovni OSN, ale aj prostredníctvom zahrnutia medzinárodne dohodnutých kritérií GHS do práva Spoločenstva.

(7) Prínosy pre podniky budú vyššie, ak viac krajín na svete prijme kritériá GHS do svojich právnych predpisov. Spoločenstvo by malo byť na čele tohto procesu a nabádať ostatné krajiny, aby ho nasledovali, a mať pritom za cieľ zabezpečenie konkurenčnej výhody pre priemysel Spoločenstva.

(8) Preto je nevyhnutné harmonizovať ustanovenia a kritériá klasifikácie a označovania látok, zmesí a niektorých špecifických výrobkov v Spoločenstve tak, aby sa zohľadňovali kritériá klasifikácie a pravidlá označovania GHS, ale aby sa zároveň čerpalo zo 40-ročných skúseností získaných v rámci vykonávania existujúcich právnych predpisov Spoločenstva týkajúcich sa chemikálií a zachovala sa úroveň ochrany zabezpečená systémom harmonizácie klasifikácie a označovania prostredníctvom tried nebezpečnosti zavedených Spoločenstvom, ktoré ešte nie sú zahrnuté do GHS, ako aj prostredníctvom súčasných pravidiel týkajúcich sa označovania a balenia.“

3 Článok 3 prvý odsek nariadenia č. 1272/2008 stanovuje:

„Látka alebo zmes spĺňajúca kritériá týkajúce sa fyzikálnej nebezpečnosti, nebezpečnosti pre zdravie alebo nebezpečnosti pre životné prostredie, ktoré sú stanovené v častiach 2 až 5 prílohy I, je nebezpečná a klasifikuje sa podľa príslušných tried nebezpečnosti stanovených v uvedenej prílohe.“

4 Príloha I nariadenia č. 1272/2008 stanovuje kritériá klasifikácie látok a zmesí do tried nebezpečnosti.

5 Bod 4.1.1.1 vymedzuje pojem „vodná toxicita“:

„a) ‚Akútna vodná toxicita‘ je vnútorná vlastnosť látky pôsobiť škodlivo na vodný organizmus po krátkodobej vodnej expozícii tejto látke.

…

g) ‚Chronická vodná toxicita' je vnútorná vlastnosť látky schopná vyvolávať počas vodnej expozície nepriaznivé účinky na vodné organizmy, ktoré sú určované vo vzťahu k životnému cyklu organizmu.

…"

6 Pokiaľ ide konkrétne o kritériá klasifikácie zmesí, bod 4.1.3 stanovuje:

„4.1.3.1. Systém klasifikácie zmesí pokrýva všetky klasifikačné kategórie, ktoré sa používajú pre látky, t. j. kategória Akútna 1 a kategórie Chronická 1 až 4. Aby sa na účely klasifikácie využili všetky dostupné údaje o nebezpečnosti zmesi pre vodné prostredie, uplatňuje sa vždy, keď je to vhodné, tento predpoklad:

‚Významné zložky' zmesi sú tie, ktoré sú klasifikované ako ‚kategória Akútna 1' alebo ‚kategória Chronická 1' a prítomné v koncentrácii 0,1 % (hmotnostných) alebo vyššej, a tie, ktoré sú klasifikované ako ‚kategória Chronická 2', ‚kategória Chronická 3' alebo ‚kategória Chronická 4' a prítomné v koncentrácii 1 % (hmotnostné) alebo vyššej, pokiaľ sa nepredpokladá [ako v prípade veľmi toxických zložiek (pozri oddiel 4.1.3.5.5.5.)], že niektorá zložka prítomná v nižšej koncentrácii môže byť takisto významná pri klasifikácii zmesi pre nebezpečenstvo pre vodné prostredie. Vo všeobecnosti sa pre látky klasifikované ako ‚Akútna 1' alebo ‚Chronická 1' má zohľadňovať koncentrácia (0,1/M) %. (Vysvetlenie faktora M pozri v bode 4.1.3.5.5.5)

4.1.3.2. Prístup ku klasifikácii nebezpečenstiev pre vodné prostredie je viacúrovňový a závisí od typu dostupných informácií o zmesi ako celku a o jej zložkách. Na obrázku 4.1.2 je znázornený proces, podľa ktorého treba postupovať.

Medzi prvky viacúrovňového prístupu patrí:

– klasifikácia na základe testovaných zmesí,

– klasifikácia na základe princípov extrapolácie,

– použitie ‚súčtu klasifikovaných zložiek' a/alebo ‚súčtového vzorca'."

7 Bod 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008, nazvaný „Metóda súčtu", znie:

„4.1.3.5.5.1.1. V prípade klasifikačných kategórií látok Chronická 1 až Chronická 3 sa kritériá toxicity, ktoré sú podkladom pre klasifikáciu, líšia o faktor 10 pri prechode z jednej kategórie do druhej. Látky klasifikované v pásme vysokej toxicity teda prispievajú ku klasifikácii zmesi v nižšom pásme. Pri výpočte týchto klasifikačných kategórií preto treba zohľadniť príspevok akejkoľvek zložky klasifikovanej ako Chronická 1, 2 alebo 3.

4.1.3.5.5.1.2. Ak zmes obsahuje zložky klasifikované v kategórii Akútna 1 alebo Chronická 1, musí sa venovať pozornosť skutočnosti, že takéto zložky, ak ich akútna toxicita je pod 1 mg/l a/alebo ich chronická toxicita je pod 0,1 mg/l (ak nie je rýchlo rozložiteľná) a 0,01 mg/l (ak je rýchlo rozložiteľná), prispievajú k toxicite zmesi aj pri nízkej koncentrácii. Takúto vysokú vodnú toxicitu majú často aktívne zložky pesticídov, ale aj niektoré iné látky, napríklad organokovové zlúčeniny. Za týchto okolností vedie použitie normálnych generických koncentračných limitov k „podklasifikácii" zmesi. S cieľom zohľadniť vysokotoxické zložky sa používajú násobiace koeficienty uvedené v oddiele 4.1.3.5.5.5."

8 Pokiaľ ide o klasifikáciu do kategórie akútnej toxicity, bod 4.1.3.5.5.3.1 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 stanovuje:

„Najprv sa posúdia všetky zložky klasifikované v kategórii Akútna 1. Ak je súčet koncentrácií (v %) týchto zložiek vynásobený ich príslušnými faktormi M väčší ako 25 %, celá zmes sa klasifikuje v kategórii Akútna 1.“

9 Pokiaľ ide o klasifikáciu do kategórií chronickej toxicity 1, 2, 3 a 4, bod 4.1.3.5.5.4.1 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 stanovuje:

„Najprv sa posúdia všetky zložky klasifikované v kategórii Chronická 1. Ak je súčet koncentrácií (v %) týchto zložiek vynásobený ich príslušnými faktormi M väčší ako 25 %, celá zmes sa klasifikuje v kategórii Chronická 1. Ak výsledkom výpočtu je klasifikácia zmesi v chronickej kategórii 1, klasifikačný postup je ukončený.“

10 Pokiaľ ide o zmesi s vysoko toxickými zložkami, bod 4.1.3.5.5.5 tejto prílohy stanovuje:

„4.1.3.5.5.5.1. Zložky v kategórii Akútna 1 a Chronická 1 s hladinami toxicity pod 1 mg/l a/alebo chronickej toxicity pod 0,1 mg/l (ak nie sú rýchlo rozložiteľné) a 0,01 mg/l (ak sú rýchlo rozložiteľné) prispievajú k toxicite zmesi aj pri nízkej koncentrácii a za normálnych okolností sa im prideľuje vyššia závažnosť pri aplikovaní metódy súčtu klasifikovaných zložiek. Ak zmes obsahuje zložky klasifikované v kategórii Akútna alebo Chronická 1, uplatňuje sa jeden z týchto postupov:

– viacúrovňový prístup opísaný v [bodoch] 4.1.3.5.5.3 a 4.1.3.5.5.4 s použitím váženého súčtu, ktorý sa určí vynásobením koncentrácií zložiek v kategórii Akútna 1 a Chronická 1 faktorom, namiesto jednoduchého sčítania percentuálnych podielov. To znamená, že koncentrácia kategórie ‚Akútna 1‘ v ľavom stĺpci tabuľky 4.1.1 a koncentrácia kategórie ‚Chronická 1‘ v ľavom stĺpci tabuľky 4.1.2 sa vynásobí príslušným násobiacim faktorom. Násobiace faktory, ktoré sa pri týchto zložkách majú použiť, sú definované pomocou hodnoty toxicity zhrnutej v tabuľke 4.1.3. Na klasifikáciu zmesi, ktorá obsahuje zložky klasifikované v kategórii Akútna/Chronická 1, je preto potrebné, aby vykonávateľ klasifikácie poznal hodnotu faktora M, nutnú pri aplikácii metódy súčtu,

…“

11 Tabuľka 4.1.3 tej istej prílohy definuje násobiace faktory pre veľmi toxické zložky zmesí v závislosti od hodnôt toxicity ich zložiek.

12 Pokiaľ ide o správne konanie, článok 37 ods. 1 nariadenia č. 1272/2008, ktorý splnomocňuje členské štáty predložiť návrh harmonizovanej klasifikácie látky uvádza:

„Príslušný orgán môže agentúre predložiť návrh harmonizovanej klasifikácie a označovania látok a v prípade potreby špecifické koncentračné limity alebo M-koeficienty, alebo návrh na jeho revíziu.“

13 Podľa článku 37 ods. 4 uvedeného nariadenia, výbor pre hodnotenie rizík Európskej chemickej agentúry (ECHA) (ďalej len „VHR“), zriadený podľa článku 76 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 2006, s. 1), prijíma stanovisko k návrhu „predloženému podľa odseku 1 alebo 2 do 18 mesiacov od doručenia návrhu, pričom poskytne dotknutým stranám príležitosť vyjadriť sa k nemu“ a ECHA „postúpi toto stanovisko a prípadné pripomienky Komisii“.

14 Nakoniec postup prijímania navrhovaných klasifikácií je stanovený v článku 37 ods. 5 uvedeného nariadenia takto:

„Ak Komisia usúdi, že harmonizácia klasifikácie a označenie dotknutej látky sú primerané, predloží bez zbytočného odkladu návrh rozhodnutia o zaradení uvedenej látky do tabuľky 3.1 časti 3 prílohy VI spolu s uvedením príslušnej klasifikácie a prvkov označovania a prípadných špecifických koncentračných limitov alebo M-koeficientov.

…“

Okolnosti predchádzajúce sporu

15 Žalobkyňa, spoločnosť Industrial Química del Nalón, SA, vyrába smolu z vysokoteplotného uhoľného dechtu (ďalej len „CTPHT“). Jej činnosť sa sústreďuje na odvetvie spracovania uhlia a je založená na destilácii vysokoteplotného uhoľného dechtu, výrobku pochádzajúceho z výroby koksu, ktorý sa používa vo vysokých peciach na výrobu surového železa. Žalobkyňa vykonáva svoju činnosť v odvetví spracovania uhlia vo svojej prevádzke, ktorá sa nachádza v meste Trubia (Španielsko), v systéme samostatných závodov, ktoré fungujú ako úplne integrovaná jednotka.

16 CTPHT je podľa svojho opisu v tabuľkách 3.1 a 3.2 nachádzajúcich sa v prílohe VI nariadenia č. 1272/2008 zvyškom z destilácie vysokoteplotného uhoľného dechtu, čierna tuhá látka s teplotou mäknutia približne od 30 °C do 180 °C, pozostávajúca predovšetkým z komplexnej zmesi troj- až viacčlenných kondenzovaných aromatických uhľovodíkov. Táto látka patrí medzi látky s neznámym alebo premenlivým zložením, produkty komplexných reakcií alebo biologické materiály, lebo nie je možné úplne ju identifikovať na základe jej chemického zloženia. CTPHT sa používa predovšetkým ako spojivo pri výrobe elektród určených pre hlinikársky a oceliarsky priemysel.

17 V septembri 2010 Holandské kráľovstvo predložilo ECHA spis, v súlade s článkom 37 nariadenia č. 1272/2008, v ktorom navrhlo klasifikovať CTPHT ako karcinogén 1A (H350), mutagén 1B (H340), látku poškodzujúcu reprodukciu 1B (H360FD) a látku s vlastnosťami akútna vodná toxicita kategórie 1 (H400) a chronická vodná toxicita kategórie 1 (H410).

18 Po získaní pripomienok k predmetnému spisu pri verejnej konzultácii, ECHA zaslala tento spis VHR.

19 Dňa 21. novembra 2011 VHR prijal stanovisko k CTPHT, ktorým sa prostredníctvom konsenzu potvrdzuje návrh predložený Holandským kráľovstvom. V tomto stanovisku bol pripojený podkladový dokument obsahujúci podrobnú analýzu VHR (ďalej len „podkladový dokument“) a dokument obsahujúci odpovede Holandského kráľovstva na pripomienky uvedené k spisu, ktorý vypracoval tento členský štát.

20 Pokiaľ ide o klasifikovanie CTPHT medzi látky s vodnou toxicitou, VHR vo svojom stanovisku uviedol, ako to aj Holandské kráľovstvo navrhlo vo svojom spise predloženom ECHA, že táto klasifikácia nemôže byť založená na údajoch vyplývajúcich zo štúdií podľa prístupu „Water-Accommodated Fraction“ (prístup frakcie adaptovanej na vodu). VHR odôvodnil tento záver tým, že uviedol, že na jednej strane tieto údaje boli získané za absencie žiarenia ultrafialových lúčov (UV), hoci určité polycyklické aromatické uhľovodíkové zložky (ďalej len „PAU“) v CTPHT sú fototoxické, a na druhej strane, že predmetné štúdie boli vykonané iba s jednou dávkou. Ako to navrhlo Holandské kráľovstvo vo svojom spise predloženom ECHA, zastávalo teda názor, že klasifikácia tejto látky musí byť založená na odlišnom prístupe, ktorý vychádza z považovania CTPHT za zmes. Podľa tohto prístupu bolo 16 HAP zložiek CTPHT, ktoré Environmental Protection Agency (EPA, Agentúra pre ochranu životného prostredia Spojených štátov) definovala ako prioritné látky a pre ktoré bolo k dispozícii dostatočné množstvo údajov o účinkoch a expozícii, analyzovaných osobitne podľa ich účinkov v oblasti toxicity pre vodné prostredie. Pomocou uplatnenia metódy uvedenej v bode 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia

č. 1272/2008, spočívajúcej v sčítaní výsledkov získaných priradením násobiacich koeficientov (ďalej len „koeficient M“) jednotlivým PAU s cieľom zvýšiť váhu vysoko toxických zložiek CTPHT (ďalej len „metóda súčtu“), táto analýza podľa stanoviska VHR preukázala, že CTPHT treba klasifikovať medzi látky s akútnou toxicitou pre vodné prostredie kategórie 1 (H400) a chronickou toxicitou pre vodné prostredie kategórie 1 (H410).

21 Dňa 2. októbra 2013 na základe stanoviska VHR Európska komisia prijala nariadenie (EÚ) č. 944/2013, ktorým sa na účely prispôsobenia technickému a vedeckému pokroku mení nariadenie č. 1272/2008 (Ú. v. EÚ L 261, 2013, s. 5). Podľa článku 1 ods. 2 písm. a) bodu i) a písm. b) bodu i) nariadenia č. 944/2013 v spojení s prílohami II a IV toho istého nariadenia, CTPHT bola zaradená medzi karcinogénne látky kategórie 1A (H350), mutagénne látky kategórie 1B (H340), látky poškodzujúce reprodukciu kategórie 1B (H360FD), látky s vlastnosťami akútnej vodnej toxicity kategórie 1 (H400) a chronickej vodnej toxicity kategórie 1 (H410). Podľa článku 3 ods. 3 nariadenia č. 944/2013 táto kategorizácia bola uplatniteľná od 1. apríla 2016. Podľa odôvodnenia 5 nariadenia č. 944/2013 hospodárskym subjektom bolo v súvislosti s CTPHT predtým, ako sa uplatňovanie harmonizovanej klasifikácie stane povinné, stanovené dlhšie obdobie na to, aby si splnili povinnosti vyplývajúce z novej harmonizovanej klasifikácie látok klasifikovaných ako veľmi toxické pre vodné organizmy, ktoré môžu spôsobiť dlhodobé nepriaznivé účinky vo vodnom prostredí, predovšetkým povinnosti stanovené v článku 3 a prílohe III smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/68/ES z 24. septembra 2008 o vnútrozemskej preprave nebezpečného tovaru (Ú. v. EÚ L 260, 2008, s. 13).

22 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 20. decembra 2013 a zaregistrovaným pod spisovou značkou veci T-689/13 žalobkyňa podala žalobu o čiastočnú neplatnosť nariadenia č. 944/2013 v rozsahu, v akom klasifikovalo CTPHT medzi látky s vlastnosťami akútnej vodnej toxicity kategórie 1 (H400) a chronickej vodnej toxicity kategórie 1 (H410).

23 Rozsudkom zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), Všeobecný súd zrušil nariadenie č. 944/2013 v rozsahu, v akom klasifikovalo CTPHT medzi látky s vlastnosťami akútnej vodnej toxicity kategórie 1 (H400) a chronickej vodnej toxicity kategórie 1 (H410).

24 Konkrétnejšie Všeobecný súd v bodoch 30 až 34 rozsudku zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), rozhodol takto:

„30 V prejednávanej veci treba konštatovať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že keď klasifikovala CTPHT medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) na základe jej zložiek, si nesplnila povinnosť zobrať do úvahy všetky relevantné faktory a okolnosti a náležite nezohľadnila podiel, v akom je v CTPHT zastúpených šestnásť zložiek PAU a ich chemické účinky.

31 Podľa bodu 7.6 podkladového dokumentu sa na účely klasifikácie CTPHT na základe jej zložiek vychádzalo z predpokladu, že všetky PAU prítomné v CTPHT sa vo vodnej fáze rozpustili, a teda boli dostupné vodným organizmom. Tiež sa uvádza, že to pravdepodobne spôsobí nadhodnotenie toxicity CTPHT a že vzhľadom na to, že zloženie WAF bolo neisté, tento odhad toxicity bolo možné považovať za najnepriaznivejší scenár.

32 Komisia ani ECHA však pred Všeobecným súdom neboli schopné preukázať, že pri zaraďovaní CTPHT medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) na základe predpokladu, že všetky PAU prítomné v tejto látke sa vo vodnej fáze rozpustili, a boli dostupné vodným organizmom, zohľadnila skutočnosť, že podľa bodu 1.3 podkladového dokumentu nazvaného ‚Fyzikálno-chemické vlastnosti‘ sa zložky CTPHT z tejto látky uvoľňujú len v obmedzenom rozsahu, a teda že uvedená látka je veľmi stabilná.

33 Po prvé stanovisko VHR k CTPHT ani podkladový dokument neobsahujú nijaké úvahy, ktoré by preukazovali, že pri stanovení predpokladu, podľa ktorého sa všetky PAU prítomné v tejto látke rozpúšťajú vo vodnej fáze a sú dostupné vodným organizmom, bola zohľadnená nízka rozpustnosť CTPHT vo vode…

34 Po druhé treba poukázať na to, že podľa bodu 1.3 podkladového dokumentu bola najvyššia miera rozpustnosti CTPHT vo vode vo vzťahu k dávke maximálne 0,0014 %. Vzhľadom na nízku rozpustnosť CTPHT vo vode Komisia v nijakom prípade nepreukázala, že pri predmetnej klasifikácii tejto látky môže vychádzať z predpokladu, že všetky PAU prítomné v CTPHT sa vo vodnej fáze rozpustili a boli dostupné vodným organizmom. Z tabuľky 7.6.2 v podkladovom dokumente vyplýva, že 16 PAU zložiek CTPHT predstavuje 9,2 % tejto látky. Komisia preto tým, že predpokladala, že všetky tieto PAU sa rozpúšťajú vo vode, v podstate založila dotknutú klasifikáciu na predpoklade, že 9,2 % CTPHT sa rozpúšťa vo vode. Ako však ukazuje bod 1.3 podkladového dokumentu, taká hodnota nie je realistická, keďže maximálna miera rozpustnosti je 0,0014 %.“

25 Návrhom podaným do kancelárie Súdneho dvora 17. decembra 2015 Komisia podala odvolanie proti rozsudku zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767). Predseda Súdneho dvora Dánskemu kráľovstvu, Spolkovej republike Nemecko a Holandskému kráľovstvu povolil vstúpiť do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu návrhov Komisie.

26 Dňa 24. marca 2016 žalobkyňa podala návrh podľa článkov 278 a 279 ZFEÚ na nariadenie odkladu výkonu a pozastavenie účinkov nariadenia č. 944/2013 až do rozhodnutia Súdneho dvora o odvolaní Komisie.

27 Uznesením zo 7. júla 2016, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P-R, neuverejnené, EU:C:2016:597), bol návrh na odklad výkonu a predbežného opatrenia zamietnutý z dôvodu, že navrhované opatrenia neboli dostatočne naliehavé.

28 Rozsudkom z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), a v súlade s návrhmi, ktoré predniesol generálny advokát Bobek vo veci Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:646), Súdny dvor zamietol odvolanie Komisie.

29 Konkrétnejšie v bodoch 39, 41 až 47 a 51 až 55 Súdny dvor rozhodol takto:

„39 Je pravda, že bod 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 neupravuje použitie iných kritérií, než sú kritériá výslovne uvedené v tomto ustanovení. Je však potrebné konštatovať, že žiadne ustanovenie výslovne nezakazuje vziať do úvahy iné skutočnosti, ktoré môžu byť relevantné na účely klasifikácie látky [neznámeho alebo variabilného zloženia, produktu komplexných reakcií alebo biologických materiálov].

…

41 … použitie výrazu ‚vždy, keď je to vhodné‘ (‚where appropriate‘ v anglickej jazykovej verzii tohto bodu) a ‚všetky dostupné údaje‘ smeruje k vyvráteniu výkladu, podľa ktorého musí byť v každom prípade vylúčené zohľadnenie informácií, ktoré nie sú výslovne stanovené v rámci tejto metódy súčtu.

42 Okrem toho z odôvodnení 4 až 8 nariadenia č. 1272/2008 vyplýva, že normotvorca Únie mal v úmysle ‚prispievať ku globálnej harmonizácii kritérií klasifikácie a označovania, a to nielen na úrovni OSN, ale aj prostredníctvom zahrnutia medzinárodne dohodnutých kritérií GHS do práva Spoločenstva‘. S týmto cieľom príloha I tohto nariadenia doslovne preberá skoro všetky ustanovenia [GHS].

43 … zo samotného textu [GHS] a najmä z jeho prílohy 9, nazvanej ‚Usmernenia k nebezpečnosti pre vodné prostredie', vyplýva, že uvedený metodický prístup na určenie klasifikácie nebezpečenstva látok pre vodné prostredie je zložitý najmä preto, že ‚pojem látka zahŕňa širokú škálu chemikálií, z ktorých veľký počet je ťažko klasifikovateľný podľa systému spočívajúceho na pevných kritériách'. Tento dokument zdôrazňuje ‚komplexné výkladové problémy aj pre odborníkov', ktoré prináša klasifikácia predovšetkým látok nazvaných ‚komplexné alebo viaczložkové látky', v prípade ktorých ‚degradácia, bioakumulácia, rozdeľovací koeficient a rozpustnosť vo vode spôsobujú výkladové problémy, pretože každá zložka zmesi sa môže správať odlišne'.

44 Autori tohto dokumentu sa tým snažili upozorniť na obmedzenia, ktoré sú vlastné metodickým kritériám klasifikácie nebezpečenstva pre vodné prostredie stanoveným [GSH] v súvislosti s niektorými látkami charakterizovanými najmä ich komplexnosťou, stabilitou alebo ich nízkou rozpustnosťou vo vode.

45 Normotvorca Únie zahrnul ustanovenia [GSH] do prílohy I nariadenia č. 1272/2008, pričom nevyjadril zámer odkloniť sa od tohto prístupu. Za týchto podmienok nemožno dospieť k záveru, že normotvorca Únie tým, že [GSH] zahrnul do nariadenia č 1272/2008, nezohľadnil tieto metodické obmedzenia.

46 Prísne a automatické uplatnenie metódy súčtu za každých okolností by mohlo viesť k podceneniu toxicity pre vodné prostredie v prípade látky [neznámeho alebo variabilného zloženia, produktu komplexných reakcií alebo biologických materiálov], ktorej zložky sú málo známe. Takýto výsledok nemožno považovať za zlučiteľný s cieľom ochrany životného prostredia a ľudského zdravia, ktorý sleduje nariadenie č. 1272/2008.

47 … keď Komisia uplatňuje metódu súčtu na účely určenia, či látka [neznámeho alebo variabilného zloženia, produkt komplexných reakcií alebo biologický materiál] patrí do kategórie akútnej vodnej toxicity a chronickej vodnej toxicity, nemusí obmedziť svoje posúdenie len na skutočnosti výslovne uvedené v bode 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 a vylúčiť akúkoľvek inú skutočnosť. V súlade so svojou povinnosťou náležitej starostlivosti je Komisia povinná obozretne a nestranne preskúmať ďalšie skutočnosti, ktoré sú relevantné, napriek tomu, že nie sú výslovne uvedené v uvedených ustanoveniach.

…

51 Metóda klasifikácie uvedená v článku 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 sa zakladá na predpoklade, že zohľadnené zložky sú úplne rozpustné. Na základe tohto predpokladu táto metóda súčtu implikuje, že existuje úroveň koncentrácie zložiek, pod ktorou nemôže byť dosiahnutá prahová hodnota 25 % a spočíva tak v sčítaní koncentrácií zložiek patriacich do kategórií akútna toxicita alebo chronická toxicita, z ktorých každá koncentrácia zložky je vynásobená faktorom M zodpovedajúcim jej profilu toxicity.

52 Tejto metóde je však vlastné, že nie je spoľahlivá v situáciách, v ktorých vážený súčet zložiek presahuje úroveň koncentrácie zodpovedajúcu prahovej hodnote 25 % v menšej miere, než je pomer medzi zistenou mierou rozpustnosti v prípade posudzovanej látky ako celku a hypotetickou mierou rozpustnosti 100 %. V takýchto situáciách je teda možné, že metóda súčtu v konkrétnych prípadoch vedie k výsledku, ktorý je vyšší alebo nižší ako príslušná miera zákonnej prahovej hodnoty 25 %, podľa toho, či sa zohľadní hypotetická miera rozpustnosti zložiek alebo miera rozpustnosti látky ako celku.

53 Je nesporné, že z tabuľky 7.6.2 prílohy I správy priloženej k stanovisku VHR vyplýva, že metóda súčtu vedie k výsledku 14 521 % a tento výsledok je 581-krát vyšší ako minimálna úroveň, ktorá je potrebná na to, aby bola dosiahnutá prahová hodnota 25 % po vynásobení faktorom M. Taktiež nie je spochybnené, že z bodu 1.3 tohto dokumentu, nazvaného ‚Fyzikálnochemické vlastnosti',

vyplýva, že maximálna miera rozpustnosti CTPHT vo vode je 0,0014 %, čo je miera približne 71 000-krát nižšia, než je hypotetická rozpustnosť vo výške 100 % použitá v prípade zohľadnených zložiek.

54 Všeobecný súd sa teda nedopustil skreslenia alebo nesprávnej právnej kvalifikácie skutkového stavu, keď v bode 34 [rozsudku zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767)], rozhodol, že ‚Komisia tým, že predpokladala, že všetky tieto [zložky] sa rozpúšťajú vo vode, v podstate založila dotknutú klasifikáciu na predpoklade, že 9,2 % CTPHT sa rozpúšťa vo vode. Ako však ukazuje bod 1.3 podkladového dokumentu [priloženého k stanovisku VHR], taká hodnota nie je realistická, keďže maximálna miera rozpustnosti je 0,0014 %‘.

55 Všeobecný súd, ktorý v bode 32 [rozsudku zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), konštatoval, že ‚Komisia ani ECHA nepreukázali, že Komisia zohľadnila skutočnosť, že podľa bodu 1.3 podkladového dokumentu [priloženého k stanovisku VHR], nazvaného ‚Fyzikálnochemické vlastnosti‘, sa zložky CTPHT z tejto látky uvoľňujú len v obmedzenom rozsahu, a teda uvedená látka je veľmi stabilná‘, rozhodol v bode 30 uvedeného rozsudku – bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia – že ‚Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď tým, že zaradila CTPHT medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) na základe jej zložiek, si nesplnila svoju povinnosť zobrať do úvahy všetky relevantné faktory a okolnosti a náležite nezohľadnila podiel, v akom je v CTPHT zastúpených 16 zložiek…, a ich chemické účinky‘.“

30 Dňa 9. júla 2018 Komisia uverejnila v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 239, 2018, s. 3) oznam uvádzajúci čiastočné zrušenie nariadenia č. 944/2013 vyhlásené Všeobecným súdom, ktoré zostávalo v platnosti po zamietnutí odvolania, a že CTPHT „už nie je klasifikovaná ako látka s akútnou toxicitou pre vodné prostredie kategórie 1 a chronickou toxicitou pre vodné prostredie kategórie 1“.

Konanie a návrhy účastníkov konania

31 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 23. októbra 2018 podala žalobu o náhradu škody založenú na článku 268 ZFEÚ.

32 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 11. februára a 7. marca 2019 v uvedenom poradí Španielske kráľovstvo a ECHA podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.

33 Samostatnými podaniami doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 13. marca, 5. apríla, 29. a 31. mája a 21. augusta 2019 žalobkyňa na základe článku 144 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu žiadala o dôverné zaobchádzanie s určitými informáciami uvedenými v prílohách žaloby, vo vyjadrení k žalobe, v replike a jej prílohách, ako aj v duplike, vo vzťahu k Španielskemu kráľovstvu a ECHA.

34 Vyjadrenie k žalobe bolo podané do kancelárie Všeobecného súdu 14. marca 2019.

35 Replika bola podaná 17. mája 2019.

36 Uzneseniami predsedu piatej komory Všeobecného súdu z 20. júna 2019 bol Španielskemu kráľovstvu a ECHA povolený vstup do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu návrhov Komisie.

37 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 8. júla a 30. augusta 2019 Španielske kráľovstvo namietalo voči žiadostiam o dôverné zaobchádzanie. Podaniami doručenými 9. júla a 5. septembra 2019 ECHA potvrdila, že nemá námietky voči žiadostiam o dôverné zaobchádzanie.

38 Duplika bola podaná 24. júla 2019.

39 Dňa 6. septembra 2019 Španielske kráľovstvo a ECHA predložili svoje vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania.

40 Vzhľadom na zmenu zloženia komôr bola vec pridelená novému sudcovi spravodajcovi zasadajúcemu v ôsmej komore.

41 Uznesením predsedu ôsmej komory Všeobecného súdu z 25. novembra 2019 boli žiadosti o dôverné zaobchádzanie zamietnuté, pokiaľ ide o Španielske kráľovstvo.

42 Dňa 8. januára 2020 žalobkyňa na základe článku 69 písm. c) rokovacieho poriadku požiadala o prerušenie konania, až kým sa vo veci T-638/18 neuskutoční pojednávanie, ktoré sa prednostne týka otázky existencie zodpovednosti Európskej únie, a kým Všeobecný súd nevydá rozsudok o tejto otázke. Komisia vyjadrila svoj súhlas s prerušením konania v tejto veci listom z 28. januára 2020.

43 Dňa 2. apríla 2020 ôsma komora rozhodla o tom, že konanie prerušené nebude.

44 Všeobecný súd 20. apríla 2020 podľa článku 28 svojho rokovacieho poriadku na návrh ôsmej komory rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.

45 Prostredníctvom opatrenia na zabezpečenie priebehu konania z 22. apríla 2020 Všeobecný súd adresoval účastníkom konania otázky, na ktoré účastníci konania písomne odpovedali v stanovej lehote.

46 Opatrením na zabezpečenie priebehu konania z 15. júna 2020 Všeobecný súd vyzval každého z účastníkov konania, aby predložili svoje pripomienky k písomným odpovediam na otázky Všeobecného súdu z 22. apríla 2020. Účastníci konania predložili svoje vyjadrenia v stanovenej lehote.

47 Na základe návrhu sudcu spravodajcu Všeobecný súd (ôsma rozšírená komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania. Listom z 8. júna 2020 však hlavní účastníci konania v podstate uviedli, že ich právni zástupcovia sa nemôžu fyzicky zúčastniť pojednávania, ktoré sa malo konať v sídle Všeobecného súdu v Luxemburgu (Luxembursko), a že v prípade, ak ich účasť na tomto pojednávaní prostredníctvom videokonferencie nebude materiálne možná, vzdávajú sa práva byť vypočutí na pojednávaní. Za týchto okolností Všeobecný súd (ôsma rozšírená komora), ktorý zastával názor, že vec je dostatočne objasnená písomnosťami v spise, a najmä odpoveďami účastníkov konania na jeho otázky, ako aj ich pripomienkami na uvedené odpovede, rozhodol na základe uplatnenia článku 108 ods. 2 rokovacieho poriadku, že ústna časť konania bude skončená.

48 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– určil a rozhodol, že táto žaloba je dôvodná,

– rozhodol, že jej musí byť nahradená škoda, ktorú jej spôsobila Komisia,

– uložil Komisii povinnosť zaplatiť jej náhradu škody a úroky na náhradu ujmy, ktorú utrpela ako priamy dôsledok protiprávnej klasifikácie, vyčíslenú na celkovú sumu 652 733 eur, alebo akúkoľvek inú sumu, ktorú odôvodní v priebehu konania, alebo ktorú stanoví Všeobecný súd,

– subsidiárne predbežne rozhodol, že Komisia je povinná nahradiť utrpenú škodu, a nariadil účastníkom konania, aby Všeobecnému súdu predložili v primeranej lehote odo dňa vyhlásenia rozsudku údaje týkajúce sa výšky náhrady škody dohodnutej medzi nimi, alebo v prípade, že nedôjde k dohode, nariadil účastníkom konania, aby v tej istej lehote predložili Všeobecnému súdu svoje tvrdenia spolu s podrobnými číselnými údajmi dôkaznej povahy,

– uložil Komisii povinnosť zaplatiť jej kompenzačné úroky v obvyklej sadzbe od dátumu utrpenia ujmy (teda buď od dátumu nadobudnutia účinnosti protiprávnej klasifikácie, alebo od dátumu vzniku škody),

– uložil Komisii povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 8 % alebo v akejkoľvek inej sadzbe, ktorú Všeobecný súd bude považovať za primeranú, vypočítané zo sumy, ktorá sa má zaplatiť odo dňa vyhlásenia rozsudku Všeobecného súdu až do skutočného zaplatenia,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

49 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol návrh na náhradu škody,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

– subsidiárne, ak by mal Všeobecný súd rozhodnúť v prospech žalobkyne, pokiaľ ide o zodpovednosť, poskytnúť účastníkom konania lehotu šiestich mesiacov na to, aby dospeli k dohode o výške škôd.

50 Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol návrh na náhradu škody,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

51 ECHA navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol návrh na náhradu škody,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Právny rámec

52 Na podporu svojho návrhu na náhradu škody žalobkyňa v podstate uvádza, že protiprávna klasifikácia CTPHT medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410), ktorá sa vykonala nariadením č. 944/2013, jej spôsobila majetkovú ujmu, ktorú ohodnotila na 652 733 eur. Na jednej strane táto ujma zodpovedala nákladom vynaloženým na prispôsobenie balenia, ako aj podmienok prepravy, tak ako vyplývajú zo vzorových predpisov OSN pre prepravu nebezpečného tovaru, a to najmä Európskej dohody o medzinárodnej cestnej preprave nebezpečného tovaru, predpisov týkajúcich sa medzinárodnej prepravy nebezpečného tovaru na železnici a medzinárodného kódexu pre prepravu nebezpečného tovaru námornými loďami. Na druhej strane si žalobkyňa uplatňuje tiež ujmu spôsobenú dodatočnými nákladmi vyvolanými klasifikáciou uvedenou nariadením č. 944/2013 s cieľom aktualizovať karty bezpečnostných údajov v súlade s nariadením č. 1907/2006.

53 Komisia podporovaná Španielskym kráľovstvom a ECHA ako odpoveď na to uvádza po prvé, že sa nedopustila žiadneho dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom, po druhé, že žalobkyňa nepreukázala existenciu skutočnej a určitej škody, a po tretie, že žalobkyňa nepreukázala príčinnú súvislosť medzi protiprávnosťou a údajne utrpenou ujmou.

54 Treba konštatovať, že judikatúrou je ustálené, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie je podmienený súčasným splnením niekoľkých podmienok, a to existenciou dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom, existenciou škody a existenciou príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti autorom aktu a škodou, ktorú utrpeli poškodené osoby (pozri rozsudok z 10. septembra 2019, HTTS/Rada, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 32 a citovaná judikatúra).

55 Podľa rovnako ustálenej judikatúry, ak niektorá z týchto troch podmienok nie je splnená, žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu, pričom nie je potrebné preskúmať ostatné podmienky uvedenej zodpovednosti (pozri rozsudok z 15. septembra 1994, KYDEP/Rada a Komisia, C-146/91, EU:C:1994:329, bod 81 a citovaná judikatúra).

56 Pokiaľ ide o prvú z týchto podmienok, žalobkyňa tvrdí, že protiprávna klasifikácia CTPHT medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410), ako ju konštatoval Súdny dvor vo svojom rozsudku z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), predstavuje dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej predmetom je priznanie práv jednotlivcom.

57 S cieľom posúdiť existenciu protiprávnosti, ktorej sa dopustila Komisia, ktorá by mohla zakladať mimozmluvnú zodpovednosť Únie, treba najprv overiť, či žalobkyňa v danom prípade preukázala existenciu právneho pravidla, ktorého predmetom je udeliť práva jednotlivcom v zmysle judikatúry, ktoré by boli porušené, a následne, či porušenie tohto pravidla bolo dostatočne závažné v zmysle tejto judikatúry.

O povahe predpisov porušených Komisiou pri prijímaní nariadenia č. 944/2013

58 Podľa ustálenej judikatúry je cieľom právnej normy priznať práva jednotlivcom, ak sa porušenie týka ustanovenia, ktoré priznáva práva, ktoré sú vnútroštátne súdy povinné chrániť, takže má priamy účinok, ktorý vytvára výhodu, ktorú možno kvalifikovať ako nadobudnuté právo, ktorého funkciou je ochrana záujmov jednotlivcov alebo ktoré priznáva práva jednotlivcom, ktorých obsah možno dostatočne identifikovať (pozri rozsudok zo 16. októbra 2014, Evropaïki Dynamiki/Komisia, T-297/12, neuverejnený, EU:T:2014:888, bod 76 a citovanú judikatúru).

59 Žalobkyňa zastáva názor, že predpisy, ktoré Komisia porušila sa nachádzajú v bode 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008, teda metódy súčtu, ako aj v jej povinnosti starostlivosti, ktorá je inherentná zásade riadnej správy vecí verejných. Kombinácia týchto predpisov udeľuje jednotlivcom právo, ktoré im umožňuje chrániť záujmy ich individuálneho podnikania, keďže Komisia je povinná konať pri klasifikácii látky s náležitou starostlivosťou.

60 V odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom žalobkyňa spresnila, že podľa nej ustanovenia nariadenia č. 1272/2008 môžu chrániť záujmy jednotlivcov v rozsahu, v akom ukladajú alebo robia prísnejšími povinnosti, ktoré musia podnikateľské subjekty ako žalobkyňa splniť, aby mohli mať svoje právo uviesť na trh klasifikované chemické látky a zmesi. V tejto súvislosti žalobkyňa odkazuje najmä na článok 4 ods. 10 uvedeného nariadenia, ktoré stanovuje, že „látky a zmesi sa uvedú na trh iba vtedy, ak sú v súlade s týmto nariadením“. Nesprávna klasifikácia však poškodila právo žalobkyne uvádzať na trh látky a zmesi, ktoré sú v konečnom dôsledku v súlade s uvedeným nariadením.

61 Komisia podporovaná Španielskym kráľovstvom a ECHA naopak tvrdí, že ustanovenia prílohy I nariadenia č. 1272/2008 a osobitne metóda súčtu stanovená v bode 4.1.3.5.5 uvedenej prílohy nepriznáva práva jednotlivcom. Tieto ustanovenia, ktoré sú podľa Komisie čisto metodologické a pochádzajú z GHS, združujú technické a vedecké kritériá s cieľom klasifikovať látky a zmesi na základe vnútorných vlastností látok. Pravidlá týkajúce sa metódy súčtu uvedenej v prílohe I uvedeného nariadenia sú jednoducho navrhnuté s cieľom určiť nebezpečnosť spojenú s vodnou toxicitou látok a zmesí na základe vedeckých údajov a nevyžadujú zváženie záujmov jednotlivcov. Okrem toho nestanovujú procesné pravidlá, ktoré by mali za cieľ chrániť záujmy jednotlivcov. Ani subjekt predkladajúci pôvodný návrh na klasifikáciu, ani VHR, ani Komisia nie sú povinné zvážiť záujmy jednotlivcov.

62 V tejto súvislosti treba konštatovať, že podľa rozsudkov z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), a zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď uplatnila metódu súčtu uvedenú v bode 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008. Najmä z bodu 47 rozsudku z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), vyplýva, že „keď Komisia uplatňuje metódu súčtu na účely určenia, či látka [neznámeho alebo variabilného zloženia, produkt komplexných reakcií alebo biologický materiál] patrí do kategórie akútnej vodnej toxicity a chronickej vodnej toxicity, nemusí obmedziť svoje posúdenie len na skutočnosti výslovne uvedené v bode 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 a vylúčiť akúkoľvek inú skutočnosť“. Podľa bodu 32 rozsudku zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), ani Komisia, ani ECHA pred Všeobecným súdom neboli schopné preukázať, že Komisia zohľadnila nízku rozpustnosť CTPHT vo vode. Preto treba konštatovať, že porušené pravidlo, ako konštatoval Všeobecný súd a následne Súdny dvor v ich rozsudkoch, sa nachádza v bode 4.1.3.5.5 prílohy I uvedeného nariadenia a že ide o metódu súčtu.

63 Treba konštatovať, že metóda súčtu uvedená v bode 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 predstavuje metódu klasifikácie zmesí nebezpečných pre vodné prostredie. Táto metóda ako taká neudeľuje jednotlivcom v pravom zmysle žiadne práva. Ako naopak v podstate tvrdí žalobkyňa, klasifikácia zmesi medzi látky s vodnou toxicitou podľa týchto ustanovení môže vytvoriť alebo sprísniť povinnosti, ktoré musia podnikateľské subjekty ako žalobkyňa prípadne splniť, aby mohli takú zmes uviesť na trh.

64 V prejednávanej veci treba uviesť, že účelom nariadenia č. 1272/2008 je podľa jeho článku 1 ods. 1 zabezpečiť nielen vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, ale aj voľný pohyb látok.

65 Keďže harmonizovaná klasifikácia látok a zmesí zakladá pre výrobcov a dodávateľov chemických látok určité povinnosti, ktoré podmieňujú ich účasť na voľnom pohybe chemických látok a zmesí, nevyhnutne sa dotýka ekonomických záujmov týchto podnikateľských subjektov. Toto vyplýva najmä z odôvodnení 4 a 5 nariadenia č. 944/2013, v ktorých sa uvádza, že na to, aby sa podnikateľským subjektom umožnilo prispôsobiť označovanie a balenie látok a zmesí novým klasifikáciám a aby predali existujúce zásoby, budú na to potrebovať určitý čas.

66 Pokiaľ ide konkrétnejšie o osobitné pravidlo porušené v danom prípade, a to metódu súčtu, ktorú uvádza bod 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008, treba konštatovať, že táto má za cieľ iba umožniť určiť na základe technických a vedeckých kritérií nebezpečnosť spojenú s vodnou toxicitou zmesi, zohľadňujúc najmä vodnú toxicitu jej zložiek na účely klasifikácie takej zmesi. Toto hodnotenie nebezpečnosti spojenej s toxicitou vylučuje akékoľvek zohľadnenie, ktoré nie je spojené s vnútornými vlastnosťami látky. Pri jeho uplatnení sa nestanovuje žiadne zváženie záujmov jednotlivcov.

67 Metóda súčtu sa tak prezentuje ako metodologické pravidlo porovnateľné s procesným pravidlom, ktorého jediným cieľom je usmerňovať vyhodnotenie nebezpečnosti chemických zmesí na základe ich vnútorných vlastností, a nie zabezpečiť ochranu záujmov jednotlivcov (pozri v tomto zmysle

a analogicky rozsudky z 13. septembra 2007, Common Market Fertilizers/Komisia, C-443/05 P, EU:C:2007:511, body 143 až 145, a z 29. apríla 2020, Tilly-Sabco/Komisia, T-437/18, neuverejnený, EU:T:2020:159, bod 52).

68 Tento výklad podporuje skutočnosť, že ani Súdny dvor, ani Všeobecný súd v ich rozsudkoch z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), a zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), nezastávali názor, že zjavne nesprávne posúdenie patrilo do nezohľadnenia záujmov výrobcov a dodávateľov CTPHT Komisiou. Tieto rozsudky naopak konštatovali existenciu zjavne nesprávneho posúdenia, keďže Komisia pri uplatnení metódy súčtu nezohľadnila nízku rozpustnosť zmesi ako takej, teda skutočnosť, ktorá môže ovplyvniť vodnú nebezpečnosť zmesi. Inými slovami porušenie predmetného pravidla konštatované v uvedených rozsudkoch sa obmedzuje na porušenie technického a vedeckého dosahu.

69 Keďže pravidlo metódy súčtu svojou povahou nemá za cieľ ochranu záujmov jednotlivcov, žalobkyňa sa nemôže *stricto sensu* dovolávať jeho porušenia na podporu svojho návrhu na náhradu škody.

70 Všeobecný súd sa však domnieva, že judikatúra citovaná v bode 58 vyššie nevyhnutne nevylučuje, aby sa porušenie právnej normy, ktorej cieľom *stricto sensu* nie je priznať práva jednotlivcom, ale ktorá môže skôr viesť k uloženiu alebo sprísneniu povinností zaťažujúcich jednotlivcov na základe iných pravidiel práva Únie, mohlo považovať za spôsobilé založiť mimozmluvnú zodpovednosť Únie. Podobne ako to uviedol Súdny dvor v súvislosti s podmienkami odvolávania sa na medzinárodné obyčajové právo (rozsudok z 21. decembra 2011, Air Transport Association of America a i., C-366/10, EU:C:2011:864, bod 107), možno konštatovať, že protiprávny postup inštitúcie Únie, ktorý má vplyv na právnu situáciu fyzickej alebo právnickej osoby, skladajúcu sa z jej práv a symetricky z jej povinností, môže v určitých prípadoch odôvodňovať vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie, či už ide o porušenie práv, alebo pridanie alebo sprísnenie protiprávnych povinností. V tejto súvislosti vzhľadom na zásah do tejto právnej situácie by podľa okolností prejednávanej veci mohlo byť irelevantné, či správanie správneho orgánu, ktoré je údajne protiprávne, spočívalo v porušení práv alebo malo za následok pridanie alebo sprísnenie povinností podľa práva Únie. Napriek tomu, že v prejednávanej veci pravidlo metódy súčtu nepriznáva samo osebe práva jednotlivcom, vzniká vždy otázka, či povinnosti vyplývajúce z nesprávneho uplatnenia metódy súčtu sú takej povahy, že ovplyvňujú právnu situáciu žalobkyne, takže žalobkyňa môže byť považovaná za subjekt, ktorý má v konečnom dôsledku subjektívne právo na správne uplatnenie metódy súčtu, alebo či naopak tieto povinnosti predstavujú iba čisto nepriamy dôsledok uplatnenia tejto metódy, ktoré má vplyv iba na ekonomickú situáciu žalobkyne.

71 V každom prípade odpoveď na otázku, či sa porušenia pravidla metódy súčtu, na ktorom je založená protiprávna klasifikácia CTPHT v prejednávanej veci, možno alebo nemožno dovolávať na podporu tohto návrhu na náhradu škody, z hľadiska pridania alebo sprísnenia povinností ovplyvňujúcich právnu situáciu žalobkyne, je pre rozhodnutie v tejto veci rozhodujúca iba v prípade, že toto porušenie je dostatočne závažné v zmysle vyššie uvedenej judikatúry, čo treba skúmať ďalej.

72 Pokiaľ ide o porušenie povinnosti náležitej starostlivosti inherentnej zásade riadnej správy vecí verejných, tak ako sa ho dovoláva žalobkyňa v jej replike, treba konštatovať, že formálne v žalobe sa žalobkyňa konkrétne a samostatne nedovolávala porušenia uvedenej povinnosti náležitej starostlivosti na podporu svojho návrhu na náhradu škody. Nezdá sa ani, že by toto tvrdenie bolo možné považovať za rozšírenie tvrdenia, ktoré už bolo obsiahnuté v žalobe. Za týchto podmienok v rozsahu, v akom sa návrh na náhradu škody zakladá na porušení povinnosti náležitej starostlivosti, musí byť, ako to tvrdila Komisia vo svojich pripomienkach k odpovediam na písomnú otázku zaslanú žalobkyni v tejto súvislosti, vyhlásený za neprípustný.

O závažnosti uvádzaného porušenia pravidla metódy súčtu

73 Pokiaľ ide o podmienku, podľa ktorej porušenie právnej normy musí byť na to, aby zakladalo mimozmluvnú zodpovednosť Únie dostatočne závažné, žalobkyňa uvádza, že znenie rozsudkov z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), a zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), nenecháva žiadny priestor pre pochybnosti o tom, že zjavne nesprávne posúdenie Komisie, a to prekročenie skutočného rozsahu jej právomoci posúdenia pri prijatí protiprávnej klasifikácie CTPHT, predstavuje porušenie takej povahy.

74 Žalobkyňa zastáva názor, že v rámci žaloby o náhradu škody sú to akty, skutky a správanie dotknutej inštitúcie Únie predtým, ako škoda vznikla, čo musí byť predmetom pozorného skúmania. Akty, skutky a správanie však jasne ukazujú, že Komisia sa domnievala, že pri uplatnení metódy súčtu nemá žiadnu mieru voľnej úvahy. Preto v rámci žaloby o náhradu škody treba konštatovať, že porušená právna norma bola pravidlom, ktoré neponechávalo žiadnu mieru voľnej úvahy, takže podľa rozsudku zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia (C-352/98 P, EU:C:2000:361), jednoduché porušenie práva postačovalo na preukázanie existencie dostatočne závažného porušenia.

75 Opierajúc sa o rozsudok zo 14. júla 1967, Kampffmeyer a i./Komisia (5/66, 7/66, 13/66 až 16/66 a 18/66 až 24/66, neuverejnený, EU:C:1967:31), žalobkyňa uvádza, že keďže Komisia odmietla vykonávať svoju právomoc posúdenia a zotrvala v tomto prístupe až do zamietnutia jej odvolania pred Súdnym dvorom, postupovala spôsobom „zneužívajúceho uplatnenia relevantných hmotnoprávnych predpisov“, čo je uplatniteľným kritériom v rámci tejto žaloby.

76 Žalobkyňa sa okrem toho domnieva, že predmetná legislatíva nemá žiadne nedostatky a že Komisia sa preto nemôže dovolávať nejasnosti textov, ani „zbaviť sa viny, odkazujúc na zodpovednosť za omyl, ktorého sa dopustil Európsky parlament a Rada“. Právo bolo vždy úplne jasné, pokiaľ ide o otázku, či Komisia disponovala, alebo nedisponovala právomocou posúdenia pri skúmaní klasifikácie CTPHT. Žalobkyňa sa v tejto súvislosti opiera najmä o uznesenie z 22. mája 2014, Bilbaína de Alquitranes a i./ECHA (C-287/13 P, neuverejnené, EU:C:2014:599), a rozsudok zo 7. marca 2013, Bilbaína de Alquitranes a i./ECHA (T-93/10, EU:T:2013:106), ktoré potvrdzujú, aj keď v kontexte nariadenia č. 1907/2006, že Komisia sa môže odchýliť od stanovených pravidiel uplatnením svojej právomoci voľnej úvahy, aby sa odchýlila od neoprávnených záverov v prípade prísneho uplatnenia uvedených pravidiel.

77 Žalobkyňa najmä zdôrazňuje podľa nej nereálnu povahu výsledkov výpočtu, ktorý vykonala Komisia prostredníctvom metódy súčtu, na čo Súdny dvor tiež poukázal v bode 53 rozsudku z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882). Žalobcovia vo vyššie uvedenej veci viackrát Komisiu upozornili na absurdnosť týchto výsledkov pred prijatím nariadenia č. 944/2013, ako aj počas písomného konania v rámci veci T-689/13. Voľba Komisie mala za dôsledok klasifikáciu CTPHT ako látky s vodnou toxicitou, hoci podľa žalobkyne sa CTPHT vo vode nerozpúšťa, ale naopak tuhne a klesá vo vode ku dnu. Podľa žalobkyne takáto voľba „sa obmedzuje… na svojvôľu“ v zmysle rozsudku z 5. decembra 1979, Amylum a Tunnel Refineries/Rada a Komisia (116/77 a 124/77, EU:C:1979:273), a nemôže byť voľbou primerane prezieravého správneho orgánu.

78 Nakoniec žalobkyňa uvádza, že rozhodnutia Komisie podať odvolanie voči rozsudku zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), a namietať proti návrhu na dočasný odklad mali za účinok sťaženie a pretrvávanie chyby, ktorej sa dopustila.

79 Komisia podporovaná Španielskym kráľovstvom a ECHA spochybňuje tieto tvrdenia.

80 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry konštatovanie protiprávnosti určitého právneho aktu samo osebe nestačí, nech je táto protiprávnosť akokoľvek poľutovaniahodná, na vyvodenie záveru, že podmienka vzniku zodpovednosti Únie týkajúca sa protiprávnosti konania

vytýkaného inštitúciám je splnená (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. novembra 2011, Sison/Rada, T-341/07, EU:T:2011:687, bod 31 a citovanú judikatúru). Podľa judikatúry žaloba o náhradu škody bola vytvorená ako samostatný procesný prostriedok, ktorý má v rámci systému opravných prostriedkov svoju osobitnú funkciu a podlieha podmienkam výkonu stanoveným vzhľadom na jeho osobitný účel (rozsudok zo 17. decembra 1981, Ludwigshafener Walzmühle Erling a i./Rada a Komisia, 197/80 až 200/80, 243/80, 245/80 a 247/80, EU:C:1981:311, bod 4). Žaloba o náhradu škody teda nie je zameraná na zabezpečenie náhrady škody spôsobenej akýmkoľvek nezákonným konaním (rozsudok z 3. marca 2010, Artegodan/Komisia, T-429/05, EU:T:2010:60, bod 51).

81 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom požiadavky dostatočne závažného porušenia je bez ohľadu na povahu dotknutého nezákonného aktu zabrániť tomu, aby hrozba povinnosti nahradiť škodu, ktorú údajne utrpeli predmetné podniky, neobmedzovala schopnosť príslušnej inštitúcie v plnom rozsahu a vo všeobecnom záujme vykonávať svoje právomoci, a to jednak v legislatívnej oblasti alebo v oblasti zahŕňajúcej rozhodnutia hospodárskej politiky a jednak vo sfére administratívnych právomocí tejto inštitúcie, avšak bez toho, aby jednotlivci museli znášať dôsledky závažných a neospravedlniteľných porušení povinností (pozri rozsudok z 3. marca 2010, Artegodan/Komisia, T-429/05, EU:T:2010:60, bod 55 a citovanú judikatúru).

82 Prípadné zrušenie aktu Komisie, ktorý je pôvodcom ujmy, na ktorú sa odvoláva žalobkyňa, dokonca aj keby o takom zrušení bolo rozhodnuté rozsudkom Všeobecného súdu vydaným pred podaním žaloby o náhradu škody, nepredstavuje nevyvrátiteľný dôkaz dostatočne závažného porušenia zo strany tejto inštitúcie, ktoré by umožňovalo konštatovať *ipso iure* zodpovednosť Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. mája 2019, Export Development Bank of Iran/Rada, T-553/15, neuverejnený, EU:T:2019:308, bod 55).

83 Rozhodujúcim kritériom, ktoré umožňuje dospieť k záveru, že požiadavka nenechať týchto jednotlivcov znášať dôsledky pochybení, ktorých sa dotknutá inštitúcia flagrantne a neospravedlniteľne dopustila, je splnená, je kritérium zjavného a závažného porušenia hraníc stanovených pre jej voľnú úvahu zo strany dotknutej inštitúcie (pozri na tento účel rozsudky zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, EU:C:2000:361, bod 43, a z 30. mája 2017, Safa Nicu Sepahan/Rada, C-45/15 P, EU:C:2017:402, bod 30). Tento pojem zjavného a závažného porušenia sa nezamieňa s pojmom zjavne nesprávneho posúdenia, ale musí sa odlišovať. V skutočnosti bez takého rozlíšenia každé zjavne nesprávne posúdenie, a preto každé pochybenie administratívy Únie v situáciách, ktoré jej udeľujú mieru voľnej úvahy, by mohlo zakladať jej mimozmluvnú zodpovednosť. Ako však bolo uvedené, vyššie citovaná judikatúra v tejto oblasti neuvádza, že každé protiprávne konanie samo osebe zakladá takúto zodpovednosť. Na určenie, či ide o takéto porušenie, je preto rozhodujúca miera voľnej úvahy, ktorou disponuje dotknutá inštitúcia. Z kritérií judikatúry tak vyplýva, že ak dotknutá inštitúcia disponuje len značne obmedzenou, či dokonca nedisponuje nijakou voľnou úvahou, môže na určenie existencie dostatočne závažného porušenia postačovať jednoduché porušenie práva Únie (pozri rozsudok z 23. novembra 2011, Sison/Rada, T-341/07, EU:T:2011:687, bod 35 a citovanú judikatúru).

84 Z tejto judikatúry však nevyplýva nijaká automatická väzba medzi neexistenciou priestoru na voľnú úvahu inštitúcie na jednej strane a kvalifikáciou pochybenia ako dostatočne závažného porušenia práva Únie na strane druhej (pozri rozsudok z 3. marca 2010, Artegodan/Komisia, T-429/05, EU:T:2010:60, bod 59).

85 Hoci rozsah voľnej úvahy dotknutej inštitúcie predstavuje rozhodujúci prvok, nemožno ho považovať za výlučné kritérium. Do úvahy treba naopak zobrať predovšetkým komplexnosť situácií, ktoré treba upraviť, ťažkosti pri uplatňovaní alebo výklade predpisov (pozri rozsudok z 23. novembra 2011, Sison/Rada, T-341/07, EU:T:2011:687, body 36 a 37 a citovanú judikatúru), alebo všeobecnejšie oblasť, podmienky a kontext, v ktorom je porušené pravidlo záväzné pre dotknutú inštitúciu alebo orgán Únie (pozri najmä rozsudok zo 4. apríla 2017, Európsky ombudsman/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, bod 40 citovanú judikatúru).

86 Z toho vyplýva, že záver o vzniku zodpovednosti Únie umožňuje vyvodiť len také zistenie pochybenia, ktorého by sa za podobných okolností nedopustil primerane prezieravý a starostlivý správny orgán (pozri rozsudok z 3. marca 2010, Artegodan/Komisia, T-429/05, EU:T:2010:60, bod 62).

87 V tejto súvislosti judikatúra okrem iného spresnila, že porušenie právnej povinnosti môže predstavovať dostatočne závažné porušenie práva na účely vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie, iba ak sa toto porušenie prejaví aktom, ktorý je zjavne v rozpore s právnou normou a vážne poškodzuje záujmy tretích osôb, a nemôže byť odôvodnený ani vysvetlený osobitnými nárokmi, ktoré služba v rámci bežného fungovania objektívne znáša (rozsudok z 9. septembra 2008, MyTravel/Komisia, T-212/03, EU:T:2008:315, bod 43).

88 Súd Únie preto musí po tom, ako konštatuje, či dotknutá inštitúcia disponuje voľnou úvahou, vziať do úvahy komplexnosť situácie, ktorá sa má vyriešiť, ťažkosti pri uplatňovaní alebo výklade textov, stupeň jasnosti a presnosti porušenej normy, ako aj úmyselný alebo neospravedlniteľný charakter pochybenia, ku ktorému došlo (pozri rozsudok z 23. novembra 2011, Sison/Rada, T-341/07, EU:T:2011:687, bod 40 a citovanú judikatúru).

89 Vo svetle týchto kritérií treba analyzovať, či pochybenie Komisie, ktoré bolo konštatované v rozsudkoch z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), a zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), predstavuje dostatočne závažné porušenie v zmysle vyššie uvedenej judikatúry.

90 Na tieto účely treba pripomenúť úvahy, ktoré viedli Všeobecný súd, následne Súdny dvor ku konštatovaniu, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri klasifikácii CTPHT na základe metódy súčtu.

91 Pokiaľ ide o rozsudok zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), treba poznamenať, že z jeho bodu 24 vyplýva, že Všeobecný súd vychádzal z hypotézy, podľa ktorej Komisia disponuje pri klasifikácii CTPHT „širokou mierou voľnej úvahy“. Podľa bodu 30 toho istého rozsudku „Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že keď klasifikovala CTPHT medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) na základe jej zložiek, si nesplnila povinnosť zobrať do úvahy všetky relevantné faktory a okolnosti a náležite nezohľadnila podiel, v akom je v CTPHT zastúpených šestnásť zložiek PAU a ich chemické účinky“. Všeobecný súd teda zastával názor, že Komisia nebola schopná preukázať, že zohľadnila skutočnosť, že zložky CTPHT sa z tejto látky uvoľňujú len v obmedzenom rozsahu, a táto látka je veľmi stabilná, a preto málo rozpustná vo vode. Všeobecný súd navyše zdôraznil skutočnosť, že, vychádzajúc z predpokladu, že všetky PAU CTPHT sa vo vode rozpúšťajú, Komisia založila klasifikáciu CTPHT na predpoklade, že 9,2 % CTPHT sa môže rozpúšťať vo vode, zatiaľ čo z podkladového dokumentu vyplýva, že takáto hodnota nie je realistická, keďže najvyššia miera rozpustnosti CTPHT vo vode je 0,0014 %. Všeobecný súd navyše odkázal na definíciu akútnej vodnej toxicity obsiahnutú v bode 4.1.1.1 prílohy I nariadenia č. 1272/2008, ktorá podľa Všeobecného súdu zahŕňa vlastnosti látky, a nielen vlastnosti jej zložiek. Okrem toho sa Všeobecný súd opieral o judikatúru Súdneho dvora, ktorá je citovaná v bode 29 jeho rozsudku zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), podľa ktorej sa nemožno len na základe samotnej skutočnosti, že určitá zložka látky má určité vlastnosti, domnievať, že táto látka ich má tiež.

92 Vo svojom rozsudku z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), Súdny dvor nespochybnil záver Všeobecného súdu, podľa ktorého Komisia disponovala širokou mierou voľnej úvahy s cieľom pristúpiť ku klasifikácii látky podľa nariadenia č. 1272/2008, ako aj v rámci preskúmania zložitých vedeckých a technických hodnotení, ktoré musela na tento účel vykonať. Súdny dvor tiež rozhodol, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia. Súdny dvor najmä odkázal na skutočnosť, že príloha I nariadenia č. 1272/2008 do práva Únie integrovala

kritériá GHS tým, že takmer všetky tieto ustanovenia reprodukovala zhodne. Tento dokument zdôrazňuje komplexné výkladové problémy aj pre odborníkov, ktoré prináša klasifikácia predovšetkým látok, nazvaných „komplexné alebo viaczložkové látky“, v prípade ktorých „… rozpustnosť vo vode spôsobuj[e]…, pretože každá zložka zmesi sa môže správať odlišne“ (rozsudok z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i., C-691/15 P, EU:C:2017:882, bod 43).

93 Podľa Súdneho dvora sa autori GHS tým snažili upozorniť na obmedzenia, ktoré sú vlastné metodickým kritériám klasifikácie nebezpečenstva pre vodné prostredie v súvislosti s niektorými látkami charakterizovanými najmä ich komplexnosťou, stabilitou alebo ich nízkou rozpustnosťou vo vode. Podľa Súdneho dvora normotvorca Únie od týchto metodologických obmedzení pri integrovaní GHS do nariadenia č. 1272/2008 neabstrahoval. Súdny dvor preto zastával názor, že Komisia nebola povinná obmedziť svoje posúdenie len na skutočnosti výslovne uvedené v bode 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 s vylúčením akejkoľvek inej skutočnosti.

94 V tejto súvislosti Súdny dvor tiež poznamenal, že podľa bodu 4.1.3.1, zavádzajúceho kritériá na klasifikáciu zmesí, sledovaný prístup „sa uplatňuje vždy, keď je to vhodné, aby sa na účely klasifikácie využili všetky dostupné údaje o nebezpečnosti zmesi pre vodné prostredie“, čo podľa Súdneho dvora smeruje k vyvráteniu výkladu, podľa ktorého musí byť v každom prípade vylúčené zohľadnenie informácií, ktoré nie sú výslovne stanovené v rámci metódy súčtu. Súdny dvor navyše uviedol, že z metódy súčtu uplatnenej Komisiou v prejednávanej veci vyplýva, že táto metóda stráca spoľahlivosť v určitých situáciách, ako je to v prejednávanej veci, keď metóda súčtu vedie k výsledku 14 521 %, ktorý je 581-krát vyšší ako minimálna úroveň, ktorá je potrebná na to, aby bola dosiahnutá prahová hodnota 25 % po vynásobení faktorom M, a že maximálna miera rozpustnosti CTPHT vo vode je 0,0014 %, čo je miera približne 71 000-krát nižšia, než je hypotetická rozpustnosť vo výške 100 % použitá v prípade zohľadnených zložiek.

95 Vzhľadom na konštatovanie Všeobecného súdu, ktoré je potvrdené Súdnym dvorom, podľa ktorého Komisia v danom prípade porušila právnu normu udeľujúcu jej mieru voľnej úvahy, treba odmietnuť tvrdenie žalobkyne založené na tom, že Komisia zastávala názor, že metóda súčtu bola prísnym pravidlom, ktoré jej neponechávalo žiadny mieru voľnej úvahy. Škoda, ktorú by žalobkyňa prípadne mohla uplatňovať, totiž vyplýva zo zjavne nesprávneho posúdenia, ktorého sa dopustila Komisia pri uplatnení tejto metódy. Tú istú metódu však nemožno na účely určenia mimozmluvnej zodpovednosti orgánu, ktorý ju uplatnil, považovať za metódu, ktorá mu ponecháva priestor na voľnú úvahu, pokiaľ ide o kritérium nesplnenia povinnosti, a zároveň za prísnu, pokiaľ ide o kritérium dostatočne závažného porušenia.

96 Z vyššie citovanej ustálenej judikatúry vyplýva, že je potrebné odmietnuť tiež tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého zjavne nesprávne posúdenie predstavuje v každom prípade dostatočne závažné porušenie diskrečného pravidla. Ako bolo uvedené v bodoch 80 až 83 vyššie, keďže žaloba o náhradu škody je samostatným procesným prostriedkom, nezákonnosť aktu Komisie sama osebe nestačí na založenie mimozmluvnej zodpovednosti Únie. Kvalifikácia nesprávneho posúdenia ako zjavného má totiž prvok prekročenia miery voľnej úvahy a smeruje teda k rozlišovaniu medzi situáciami, v ktorých toto prekročenie predstavuje porušenie práva, a situáciami, ktoré sa vyznačujú iba nezhodami v primeranom výkone tejto miery voľnej úvahy. V dôsledku toho v situácii, v ktorej predmetná inštitúcia disponuje širokou mierou voľnej úvahy, môže k určeniu dostatočne závažného porušenia dôjsť až po konštatovaní zjavne nesprávneho posúdenia a má za cieľ identifikovať, vychádzajúc z kritérií uvedených v bode 88 vyššie, najvážnejšie a neospravedlniteľné chyby, ktoré zodpovedajú zjavnému a závažnému porušeniu obmedzení uložených právomoci posúdenia dotknutej inštitúcie.

97 Pokiaľ ide v prvom rade o kritérium týkajúce sa miery jasnosti a presnosti porušeného pravidla, a to bodu 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008, treba poznamenať, že podľa znenia tohto bodu metóda súčtu sa prezentuje ako kvázi mechanická kalkulácia, podľa ktorej Komisia overí, či súčet koncentrácií zložiek vysoko toxických zmesí (v percentách) vynásobený ich príslušnými faktormi M predstavuje alebo je vyšší než 25 %. Ak ide o taký prípad, zmes, v danom prípade CTPHT „je

klasifikovaná“ v kategóriách akútnej toxicity alebo chronickej toxicity 1 (pozri body 4.1.3.5.5.3.1 a 4.1.3.5.5.4.2 prílohy I nariadenia č. 1272/2008). Ako Súdny dvor konštatoval v bode 39 rozsudku z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), bod 4.1.3.5.5 prílohy I uvedeného nariadenia výslovne neupravuje použitie iných kritérií, než sú kritériá výslovne uvedené v tomto ustanovení.

98 V tejto súvislosti treba odmietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého rozsudok zo 7. marca 2013, Bilbaína de Alquitranes a i./ECHA (T-93/10, EU:T:2013:106), možno považovať za precedens, ktorý objasnil prístup metódy súčtu. Ako správne poznamenala Komisia, ani Všeobecný súd, ani Súdny dvor neodkázali na tento rozsudok. Navyše treba konštatovať, že uvedený rozsudok sa netýkal klasifikácie zmesi podľa nariadenia č. 1272/2008, o akú ide v prejednávanej veci, ale úplne inej otázky, konkrétne identifikácie CTPHT ako látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy podľa článku 57 nariadenia č. 1907/2006. Vzhľadom na to, že Všeobecný súd v rozsudku zo 7. marca 2013, Bilbaína de Alquitranes a i./ECHA (T-93/10, EU:T:2013:106), rozhodol, že ECHA sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že sa domnievala, že CTPHT má určité vlastnosti, v prejednávanej veci najmä „perzistentné a bioakumulatívne“ vlastnosti, na základe skutočnosti, že jej zložky majú tieto vlastnosti, Všeobecný súd nestanovil všeobecné pravidlo, podľa ktorého, ak právna úprava stanovuje kritériá na prijatie rozhodnutia bez toho, aby špecificky a vyslovene zakázala zohľadniť iné faktory, inštitúcia môže, či dokonca musí vždy zohľadniť iné faktory. V každom prípade, ako to tiež uviedla Komisia, aj za predpokladu, že tento rozsudok Všeobecného súdu by stanovil jasnú judikatúru týkajúcu sa nastolenej otázky, k čomu však nedošlo, treba konštatovať, že uvedený rozsudok sa stal konečným až po zamietnutí odvolania Súdnym dvorom prostredníctvom uznesenia z 22. mája 2014, Bilbaína de Alquitranes a i./ECHA (C-287/13 P, neuverejnené, EU:C:2014:599), a teda po prijatí nariadenia č. 944/2013, čo predpokladá, že nemôže len na základe tejto skutočnosti predstavovať precedens, ktorý by Komisia mohla a mala zohľadniť pri prijatí nariadenia č. 944/2013.

99 Bod 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 preto nemožno k dátumu prijatia nariadenia č. 944/2013 považovať za predstavujúci pravidlo, ktoré by bolo úplne jasné, pokiaľ ide o mieru voľnej úvahy, ktorou disponovala Komisia pri uplatnení metódy súčtu. Jeho znenie nenasvedčuje existencii takej právomoci voľnej úvahy, a najmä neuvádza, že rozpustnosť zmesi je faktor, ktorý treba zohľadniť. V tejto súvislosti treba konštatovať, že Všeobecný súd a konkrétnejšie Súdny dvor uznal existenciu miery voľnej úvahy, ktorá mala viesť Komisiu k zohľadneniu iných skutočností ako tých, ktoré sú výslovne uvádzané v bode 4.1.3.5.5, vychádzajúc z úvah, ktoré nevyplývajú priamo ani výslovne zo znenia samotného uvedeného bodu. Konkrétnejšie, Súdny dvor použil úvahy súvisiace so všeobecnejším regulačným kontextom, a to najmä skutočnosť, že metóda súčtu nezohľadňuje metodické obmedzenia, ako ich identifikoval GHS, ktorý má nariadenie č. 1272/2008 podľa jeho odôvodnenia 6 začleniť do práva Únie. Ako to Súdny dvor uviedol v bode 43 rozsudku z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), tento dokument zdôrazňuje výkladové problémy spojené s klasifikáciou komplexných alebo viaczložkových látok, ako je CTPHT. Tieto výkladové ťažkosti, ktoré komplikujú uplatnenie metódy súčtu a ktoré uvedený rozsudok navyše odhaľuje, bránia tomu, aby konanie Komisie mohlo byť kvalifikované ako zjavne a závažne porušujúce porušenú právnu normu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. septembra 2008, MyTravel/Komisia, T-212/03, EU:T:2008:315, bod 43). Hoci je pravda, že podľa rozsudkov z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), a zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), toto správanie nie je v súlade s právom, možno ho prinajmenšom vysvetliť z dôvodu znenia uvedeného bodu 4.1.3.5.5 a výkladových ťažkostí s cieľom klasifikovať komplexné látky.

100 Pokiaľ ide po druhé o otázku, či chyba, ktorej sa dopustila Komisia, tak ako ju konštatoval Všeobecný súd a následne Súdny dvor, má úmyselnú alebo neospravedlniteľnú povahu, treba konštatovať nasledujúce.

101 Na úvod treba poznamenať, že ani Všeobecný súd, ani Súdny dvor nespochybnili použitie metódy súčtu. Ako bolo uvedené v bode 26 rozsudku z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia „pri uplatnení metódy súčtu“.

102 Navyše treba konštatovať, že Komisia uplatnila metódu súčtu, pričom postupovala prísne podľa znenia bodu 4.1.3.5.5. Pristúpila k výpočtu súčtu koncentrácií vysoko toxických zložiek CTPHT po tom, čo uplatnila príslušné faktory M. Také uplatnenie tejto metódy pri dodržaní znenia bodu 4.1.3.5.5 naznačuje, že Komisia zamýšľala konať v rámci svojich právomocí, čo vo všeobecnosti možno považovať za obozretný prístup v situácii charakterizovanej mimoriadnou zložitosťou na vedeckej a technickej úrovni. Ako bolo uvedené v bode 75 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Bobek vo veci Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:646), je to zásada, podľa ktorej „možno taký pohľad na vec len schváliť“, hoci sa v prejednávanej veci ukázala ako nesprávna.

103 Hoci je pravda, že tento prístup bol považovaný za zjavne nesprávny zo strany Súdneho dvora a Všeobecného súdu, považovať takýto prístup, ktorý je založený skôr na predpisujúcom znení právnej normy v oblasti, ktorá sa vyznačuje vysokou vedeckou a technickou zložitosťou a ktorá je navyše súčasťou právnej úpravy, ktorá podľa článku 1 nariadenia č. 1272/2008 „[má za cieľ] zabezpečiť vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, ako aj voľný pohyb látok, zmesí a výrobkov… prostredníctvom… harmonizácie kritérií klasifikácie látok a zmesí a pravidiel označovania a balenia nebezpečných látok a zmesí“ za neospravedlniteľný, by išlo nad rámec indikátorov dostatočne závažného porušenia stanovených judikatúrou uvedenou vyššie. Takýto prístup najmä nepredstavuje akt zjavne a závažne odporujúci právnej norme, ktorý nemôže byť odôvodnený ani vysvetlený osobitnými nárokmi, ktoré sú objektívne uložené Komisii v rámci výkonu jej právomocí v oblasti klasifikácie látok neznámeho zloženia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. septembra 2008, MyTravel/Komisia, T-212/03, EU:T:2008:315, bod 43).

104 Navyše treba pripomenúť, že v prejednávanej veci sa Komisia riadila stanoviskom VHR, ktoré je výsledkom postupu stanoveného nariadením č. 1272/2008. Tento postup začal návrhom klasifikácie, ktorý predložilo Holandské kráľovstvo podľa článku 37 ods. 1 uvedeného nariadenia. Tento návrh bol následne predmetom verejnej konzultácie predtým, než VHR, ktorý pozostáva zo zástupcov členských štátov, prijal prostredníctvom konsenzu v súlade s článkom 37 ods. 4 uvedeného nariadenia stanovisko.

105 Nízka rozpustnosť CTPHT bola uvedená v príspevku k verejnej konzultácii k spisu vypracovanému podľa prílohy VI nariadenia č. 1272/2008 predloženom odvetvovou skupinou pre chemické látky pochádzajúce z uhlia z 15. novembra 2010. Navyše táto skupina v liste z 27. júna 2011 adresovanom sekretariátu VHR s odkazom na vedeckú publikáciu spresnila, že maximálna rozpustnosť CTPHT je 0,0004 %. Preto treba konštatovať, že stanovisko VHR bolo podané pri plnej vedomosti nízkej rozpustnosti CTPHT. Nízkej rozpustnosti CTPHT sa teda VHR venoval na strane 92 podkladového dokumentu, keďže sa tam spresňuje, že na účely uplatnenia metódy súčtu sa predpokladá, že všetky PAU sa rozpustia vo vode a že tento predpoklad pravdepodobne prispieva k nadhodnoteniu toxicity CTPHT. VHR však zároveň CER vo svojom stanovisku vysvetlil, že takúto toxicitu možno považovať za najhorší prípad (worst case), keďže zloženie CTPHT bolo neisté a že nebolo možné vylúčiť, že iné zložky CTPHT prispievajú k toxicite CTPHT ako takej. Stanovisko VHR teda obsahuje vysvetlenie, ktoré sa prinajmenšom týka rozporu medzi na jednej strane predpokladom, že všetky PAU sú rozpustné vo vode, a na druhej strane nízkej rozpustnosti CTPHT vo vode.

106 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy nie je v prejednávanej veci preukázané, že vzhľadom na uplatniteľný komplexný právny rámec by každý primerane prezieravý a starostlivý správny orgán považoval za potrebné pochybovať o prijateľnosti stanoviska VHR do tej miery, že by bolo potrebné sa od neho odchýliť v prospech zohľadnenia kritéria, ktoré nie je výslovne stanovené nariadením č. 1272/2008. V tejto súvislosti je dôležité pripomenúť, že skutočnosť, že CTPHT je látkou s neznámym a komplexným zložením, predstavuje osobitnú prekážku, s ktorou bola Komisia

konfrontovaná v momente prijatia nariadenia č. 944/2013. V takejto situácii neistoty, pokiaľ ide o presné zloženie CTPHT, nemožno považovať prinajmenšom za neospravedlniteľnú chybu skutočnosť, že správny orgán v úsilí o obozretnosť postupoval v zmysle stanoviska expertnej skupiny ako VHR, ktoré bolo navyše prijaté prostredníctvom konsenzu a bolo založené na identifikácii nebezpečenstva podhodnotenia toxicity CTPHT, keďže na strane 92 tohto stanoviska bolo uvedené, že toto nebezpečenstvo predstavovalo najhorší prípad (worst case) v situácii, keď prispenie iných zložiek k vodnej toxicite CTPHT bolo neznáme.

107 V tejto súvislosti treba opätovne pripomenúť, že klasifikácia látok a zmesí, ako je CTPHT, má podľa článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1272/2008 za cieľ zabezpečiť vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia. Navyše, hoci zásada obozretnosti sa v nariadení č. 1272/2008 priamo neuvádza, túto zásadu, z ktorej vychádzajú najmä ustanovenia nariadenia č. 1907/2006, nemožno pri klasifikácii chemických látok a zmesí, čo je oblasť úzko spojená s oblasťou, ktorej sa týka nariadenie č. 1907/2006, ignorovať. Zásada obozretnosti, ktorá predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ukladá dotknutým orgánom v prípade, ak pretrváva neistota, povinnosť prijímať vhodné opatrenia na predchádzanie určitým potenciálnym rizikám pre verejné zdravie, bezpečnosť a životné prostredie, bez nutnosti čakať na to, že sa existencia a závažnosť týchto rizík preukážu v plnom rozsahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. apríla 2014, Acino/Komisia, C-269/13 P, EU:C:2014:255, bod 57 a citovaná judikatúra).

108 V tomto normatívnom kontexte nariadenie č. 1272/2008 zveruje Komisii právomoc prikročiť ku klasifikácii chemických látok. Ako to ilustruje táto vec, výkon tejto právomoci môže prinášať potrebu dospieť k záverom o toxicite komplexných látok. Výkon tejto právomoci by mohol byť skutočne ohrozený na úkor cieľov uvedených vyššie, ak by prijatie rozhodnutia o klasifikácii komplexných látok mohlo viesť k vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie bez toho, aby vedecká zložitosť a neistota, ktorá z toho vyplýva, boli považované z rovnakého dôvodu ako zložitosť uplatniteľného regulačného rámca za faktory, ktoré by mohli ospravedlniť potenciálny omyl.

109 V každom prípade chyba, ktorej sa dopustila Komisia, nepredstavuje správanie obmedzené na svojvôľu v zmysle rozsudku z 5. decembra 1979, Amylum a Tunnel Refineries/Rada a Komisia (116/77 a 124/77, EU:C:1979:273). V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, vysoký výsledok, ku ktorému viedlo uplatnenie metódy súčtu, v prejednávanej veci neumožňuje prijať záver, že Komisia konala spôsobom obmedzeným na svojvôľu. Je pravda, že Súdny dvor poukázal na výsledok 14 521 % ako na ukazovateľ situácie, v ktorej metóda súčtu strácala spoľahlivosť. Napriek tomu tento výsledok 14 521 % na prvý pohľad zarážajúci, najmä v porovnaní s prahovou hodnotou 25 % potrebnou na prijatie záveru o akútnej toxicite a chronickej toxicite kategórie 1, je výsledkom matematicky potrebným na uplatnenie metódy súčtu, pretože niektoré zložky CTPHT majú vysoké faktory M. Ako príklad treba uviesť, že na niektoré zložky CTPHT, ako v prípade fluoranténu, sa uplatňoval faktor M 10 000. Preto netreba predpokladať, že vysoký výsledok takého výpočtu sám osebe preukazuje neospravedlniteľnú povahu chyby, ktorej sa dopustila Komisia. Vzhľadom na to, že Komisia sa mohla v čase prijatia nariadenia č. 944/2013 odôvodnene domnievať, že pri klasifikácii CTPHT nedisponovala voľnou úvahou na základe metódy súčtu, a vzhľadom na regulačný kontext, do ktorého patrí táto klasifikácia, ktorá sa vyznačuje cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia pri úplnom rešpektovaní zásady obozretnosti, skutočnosť, že za prítomnosti veľmi vysokých faktorov M, ako je to v prejednávanej veci, výsledok 14 521 % ju neviedol k spochybneniu jej uplatnenia metódy súčtu, sa naopak zdá byť ospravedlniteľná.

110 Komisia tak konala spôsobom, ktorý sa približuje najviac správaniu, ktoré možno očakávať od primerane prezieravého a starostlivého správneho orgánu, než od správneho orgánu, ktorý sa obmedzí na svojvôľu. V analogickej situácii a pri neexistencii alternatívnej metódy výslovne stanovenej nariadením č. 1272/2008, by totiž nebolo úplne prekvapujúce, že by sa správny orgán mohol domnievať, že sa vystaví riziku zrušenia tým, že sa rozhodne zohľadniť iné faktory než tie, ktoré sú výslovne uvedené v prílohe I nariadenia č. 1272/2008, a najmä v jeho bode 4.1.3.5.5.

111 Okrem toho treba konštatovať, že ani Všeobecný súd, ani Súdny dvor sa nevyjadrili k otázke, či klasifikovanie CTPHT medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) bolo vecne správne alebo nesprávne. Ako to uviedol tiež generálny advokát Bobek v bode 70 svojich návrhov prednesených vo veci Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15, EU:C:2017:646), spor sa netýka správnosti klasifikácie CTPHT, ale iba otázky, aké faktory mali byť zohľadnené pri uplatnení metódy súčtu. Nie je najmä vylúčené, že aj keby Komisia zohľadnila nízku rozpustnosť CTPHT vo vode, došla by napriek tomu k rovnakému záveru, pokiaľ ide o klasifikáciu CTPHT medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410).

112 V tejto súvislosti treba tiež konštatovať, že v nadväznosti na rozsudok z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), sa nepodnikla žiadna nová iniciatíva na klasifikáciu. Ako to vysvetlila Komisia v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu v tejto súvislosti, na jednej strane absencia novej klasifikácie sa môže vysvetľovať najmä skutočnosťou, že CTPHT možno považovať za menej prioritnú, keďže podľa nariadenia Komisie (EÚ) 2017/999 z 13. júna 2017, ktorým sa mení príloha XIV k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) (Ú. v. EÚ L 150, 2017, s. 7), CTPHT bola zahrnutá do prílohy XIV nariadenia č. 1907/2006 z dôvodu svojich karcinogénnych, perzistentných, bioakumulatívnych a toxických, ako aj svojich veľmi perzistentných a veľmi bioakumulatívnych vlastností, a preto jej používanie musí od 4. októbra 2020 podliehať povoľovaciemu konaniu. Na druhej strane sa Komisia ako možného dôvodu dovolávala skutočnosti, že otázka správneho uplatnenia metódy súčtu na látku alebo zmes s nízkou rozpustnosťou vo vode zostáva v nadväznosti na uvedený rozsudok Súdneho dvora otvorená.

113 Je pravda, že hypotetická povaha otázky, aké sú dôvody absencie novej klasifikácie, bráni konečnému posúdeniu ich relevantnosti v prejednávanom prípade. Treba však prijať záver, že skutočnosť, že chyba, ktorej sa dopustila Komisia a konštatovaná Všeobecným súdom a následne Súdnym dvorom, nebola napravená prostredníctvom novej klasifikácie, môže ilustrovať ťažkosti spojené so správnym uplatnením metódy súčtu. Ťažko napraviteľná povaha chyby, ktorej sa dopustila Komisia, tak ako sa potenciálne ukazuje v prejednávanej veci, bráni tiež tomu, aby sa táto chyba mohla kvalifikovať ako neospravedlniteľná.

114 Napokon na rozdiel od toho, čo zdá sa, že tvrdí žalobkyňa, skutočnosť, že Komisia uplatnila svoje procesné práva tým, že nesúhlasila s návrhom na odklad výkonu, ako aj podaním odvolania proti rozsudku zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767), nemôže predstavovať faktor zvyšujúci závažnosť spáchaného omylu. V tejto súvislosti možno rozumne očakávať od každého primerane prezieravého a starostlivého správneho orgánu, aby v analogickej situácii podal odvolanie s cieľom získať vysvetlenie zo strany Súdneho dvora, týkajúce sa rozsahu jeho povinností pri klasifikácii komplexných látok. Okrem toho treba poznamenať, že rozsudok z 22. novembra 2017, Komisia/Bilbaína de Alquitranes a i. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), obsahuje niekoľko výkladových usmernení, ktoré sú prinajmenšom doplňujúce k analýze rozsudku zo 7. októbra 2015, Bilbaína de Alquitranes a i./Komisia (T-689/13, neuverejnený, EU:T:2015:767).

115 S prihliadnutím na vyššie uvedené sa tak pochybenie, ktorého sa dopustila Komisia, ukazuje byť ospravedlniteľné. Vzhľadom na nejasnosť a ťažkosti s výkladom relevantných ustanovení nachádzajúcich sa v prílohe I nariadenia č. 1272/2008, týkajúce sa zohľadnenia ostatných faktorov než tých, ktoré sú výslovne uvedené, pri uplatnení metódy súčtu, správanie Komisie sa nevzďaľuje od toho, čo možno rozumne očakávať od primerane prezieravého a starostlivého správneho orgánu v analogickej situácii, teda situácii, pre ktorú je charakteristická vedecká zložitosť spojená s klasifikáciou látky neznámeho zloženia, ako je CTPHT, s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia. Takéto správanie nepredstavuje zjavné a závažné porušenie obmedzení uložených právomoci posúdenia Komisie. Chyba, ku ktorej došlo, preto nepredstavuje dostatočne

závažné porušenie právnej normy, takže v prejednávanej veci v žiadnom prípade nevznikla mimozmluvná zodpovednosť Únie. Toto konštatovanie platí pre porušenie metódy súčtu, ako aj navyše a z dôvodov uvedených vyššie, pre údajné porušenie povinnosť náležitej starostlivosti.

116 Keďže žalobkyňa nepreukázala existenciu dostatočne závažného porušenia právnej normy, na základe ktorej môže vzniknúť mimozmluvná zodpovednosť Únie, treba návrh na náhradu škody zamietnuť ako nedôvodný bez toho, aby bolo potrebné vrátiť sa k otázke porušenia normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom, alebo preskúmať podmienky existencie skutočnej a určitej škody, ako aj príčinnej súvislosti.

117 V dôsledku toho treba prvý žalobný návrh ako v každom prípade nedôvodný zamietnuť a v dôsledku toho treba zamietnuť všetky ostatné žalobné návrhy a v konečnom dôsledku žalobu v celom jej rozsahu.

O trovách

118 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii, v súlade s jej návrhmi.

119 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Podľa článku 1 ods. 2 písm. f) rokovacieho poriadku pojem „inštitúcie“ označuje inštitúcie Únie uvedené v článku 13 ods. 1 ZEÚ, ako aj orgány, úrady a agentúry, ktoré sú zriadené Zmluvami alebo aktom prijatým na ich vykonanie a ktoré môžu byť účastníkmi konania pred Všeobecným súdom. Podľa článku 100 nariadenia č. 1907/2006 je ECHA agentúrou Únie. Z toho vyplýva, že Španielske kráľovstvo a ECHA znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Industrial Química del Nalón, SA, znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.**

3. **Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra (ECHA) znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Pynnä Laitenberger

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. decembra 2020.

Podpisy